

Прихована історія сорокового вірша — число шість

Одинадцять

Jeff Pippenger

2026-04-02

Коли ми беремося за дослідження прихованої історії, ми розглядатимемо як внутрішню, так і зовнішню лінії пророцтва, які тепер розуміються як такі, що узгоджуються з історією від часу кінця у сороковому вірші до недільного закону у сорок першому вірші. Внутрішня лінія цієї пророчої історії позначена книгою Об'явлення, одинадцятий розділ, одинадцятий вірш. Зовнішня лінія позначена книгою Даниїла, одинадцятий розділ, одинадцятий вірш. Зовнішня лінія Даниїла 11 — вірш 11 — увійшла в історію у 2014 році, а внутрішня лінія Об'явлення 11 — вірш 11 — увійшла в історію 31 грудня 2023 року. Зовнішня лінія представляє республіканський рік земного звіра, а внутрішня лінія представляє протестантський рік земного звіра.

Сполучені Штати Америки

Книга Об'явлення визначає одну головну націю як предмет пророцтва останніх днів. Ця нація є земним звіром, який змушує весь світ поклонитися папському морському звірові. Книга Об'явлення визначає одну головну націю, одну конфедерацію з десяти націй і одну підроблену церкву. Цією нацією є Сполучені Штати, земний звір із тринадцятого розділу; підробленою церквою є морський звір із тринадцятого розділу; а біблійною конфедерацією десяти царів зла є Організація Об'єднаних Націй. Ці три сили, представлені як дракон, звір і лжепророк в Об'явленні шістнадцятому, ведуть світ до Армагеддону.

Кожного з них визначено в Даниїла 11:40–45, де підроблена церква приходиться до свого кінця між морями та горою преславного святого святилища у вірші сорок п'ятому, що географічно узгоджується з Армагеддоном з Об'явлення. Вірш сороковий починається 1798 року, коли морський звір, тобто підроблена церква, дістав смертельну рану, а цей уривок завершується тим воскреслим морським звіром, який є блудницею з Об'явлення 17, що помирає вдруге, — отже, уривок закінчується саме там, де він почався. Головною нацією як у книзі Об'явлення, так і в Даниїла, є Сполучені Штати, земний звір із бунтівного розділу тринадцятого Об'явлення. Земний звір є також фальшивим пророком у шістнадцятому розділі Об'явлення, а в Даниїла 11:40 він є колісницями, кораблями та вершниками.

Напівправди — це зовсім не правда

Народом, який є предметом розгляду як у книзі Даниїла, так і в Об'явленні в останні дні, є Сполучені Штати, і одинадцятий розділ книги Даниїла починається з того, що конкретно ототожнює останнього президента цієї нації. Ця істина є встановленим біблійним фактом, який лаодикійські адвентисти сьомого дня відкидають, ховаючись за напівправдою.

Напівправа, за якою вони ховаються в цьому питанні, полягає в тому, що вони погоджуються: саме Сполучені Штати є і звіром із землі з тринадцятого розділу Об'явлення, і також фальшивим пророком із шістнадцятого розділу; однак вони відмовляються побачити, що Дональд Трамп є одним з головних предметів біблійного пророцтва в останні дні. Бог ніколи не змінюється, і коли Він взаємодіяв з Єгиптом, фараон був одним із головних предметів пророчої історії; потім, у зв'язку з Вавилоном, названо Навуходоносора і Валтасара. Кір був названий. Дарій був названий. Біблія конкретно ототожнює останнього правителя звіра із землі, і це не побіжна згадка. Адвентизм знає, ким є Сполучені Штати в пророцтві про кінець часу, але не може побачити, що Бог у кожному пророчому сценарії звертається і до народу, і до його провідника, а всі ті попередні священні історії ілюструють останні дні.

Сурма в Останньому Видінні

Дональд Трамп є першим предметом остаточного видіння Даниїла, яке є кульмінацією всіх пророчих видінь не лише в книзі Даниїла, а й у всій Біблії.

Темою останнього видіння пророчої історії в Божому Слові є Дональд Трамп. Він є символом, що визначає поступ зовнішнього пророцтва останніх днів прихованої історії сорокового вірша. Він також є ланкою, яка визначає й утворює внутрішню лінію ста сорока чотирьох тисяч. Сто сорок чотири тисячі — це протестантський ріг на земному звірі з Об'явлення 13, а Дональд Трамп представляє республіканський ріг того самого звіра. Цей звір — Конституція Сполучених Штатів, представлена конституційним республіканським урядом, який спочатку встановив розділення між двома рогами, але зрештою об'єднує ці роги в образ папського морського звіра.

Сестра Вайт неодноразово ототожнює золотий бовван із третього розділу книги Даниїла із законом про неділю останніх днів; тож кого представляє Навуходоносор? Адвентизм скаже вам, що це Сполучені Штати, звір із землі з тринадцятого розділу Об'явлення, а це рівнозначно твердженню, що саме Вавилон кинув Шадраха, Мешаха й Авед-Него у вогонь. Саме Навуходоносора Біблія визначає як того, хто був відповідальним під час закону про неділю, тож хто такий Навуходоносор, якщо це не президент, який правитиме, коли настане близький закон про неділю?

Три

Останнє видіння Даниїла, яке є видінням ріки Хіддекель, поділене на три розділи, кожен із яких узгоджується з характеристиками трьох ангелів із Об'явлення чотирнадцятого розділу. Ці три розділи представляють першого, другого і третього ангелів, але вони також представляють останню звістку Даниїла. Його перша звістка з першого розділу також представляє трьох ангелів із Об'явлення чотирнадцятого розділу, і таким чином печать Альфи й Омєги покладається на перший розділ і на видіння ріки Хіддекель.

Останнє видіння Даниїла побудоване на основі єврейського слова «істина», яке складається з першої, тринадцятої та останньої, двадцять другої, літери єврейського алфавіту. Десятий

розділ зображає Даниїла як дослідника пророцтва, який на двадцять другий день перетворюється з лаодикійця на філадельфійця. Після цього Даниїл отримує силу зрозуміти незапечатане зростання знання, представлене в дванадцятому розділі. Перший і останній розділи видіння ототожнюють Даниїла як символ ста сорока чотирьох тисяч, які є справжніми дослідниками пророцтва.

«Яким би не був інтелектуальний розвиток людини, нехай вона ні на мить не думає, що немає потреби в ґрунтовному й безперервному дослідженні Писань задля більшого світла. Як народ, ми покликані кожен особисто бути дослідниками пророцтва».
Testimonies, volume 5, 708.

Перший розділ виявляє ті самі істини, що й видіння при ріці Хіддекель, а перший розділ видіння при ріці Хіддекель виявляє ту саму істину, що й його третій і останній розділ. Книга Даниїла несе підпис Альфи й Омеги, бо перший розділ визначає трьохступеневий процес випробування вічного Євангелія, і дванадцятий розділ також. Далі, в межах трьох розділів, що становлять завершальне видіння Даниїла, перший розділ є альфою, а третій розділ — омегою. Це узгоджується з першим випробуванням Даниїла щодо того, яку їжу споживати, і з його третім та останнім випробуванням, коли він був суджений Навуходносором після трьох років. Альфа-випробування першого розділу Даниїла стосувалося методології вивчення Біблії, представленої споживанням або вавилонської їжі, або вегетаріанської їжі.

Вірність Даниїла методології «рядок на рядок» дала можливість, щоб виявилось, що «в усякій справі мудрости та розуму, про що цар питав їх, він знаходив їх удесятеро кращими за всіх чарівників та астрологів, що були в усьому його царстві». В омега-розділі дванадцятому саме мудрі розуміють усі справи мудрости, що примножуються, коли пророче Слово розпечатане. Розділ дванадцятий є омегою до розділу першого, а також омегою до розділу десятого, альфи видіння Гіддекелю. У цій альфі, десятому розділі, Даниїл входить у духовний досвід, що відповідає тому, як мудрі входять в інтелектуальний досвід у розділі дванадцятому. Розділ перший підкреслює, що саме методологія біблійного дослідження дає змогу дослідникові пророцтва утвердитися в істині як духовно, так і інтелектуально, щоб бути запечатаним.

Представляючи справжніх дослідників пророцтва в останні дні, Даниїл і троє достойників є мудрими, які не лише розуміють примноження знання, розпечатане в час кінця у 1989 році, але також розуміють примноження знання на 11 вересня. Зрештою, вони розуміють розпечатане примноження знання 31 грудня 2023 року.

У своєму прагненні до пророчого світла Божого вони змінюються з лаодикійського руху адвентистів сьомого дня ста сорока чотирьох тисяч на філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч. Коли відбувається ця зміна, вони відокремлюються від тих, хто втік від видіння дзеркала.

Звістка про людське повстання

Розділи десятий і дванадцятий звернені до ста сорока чотирьох тисяч, бо вони є першою і третьою сходинками у структурі істини. Отримавши силу через внутрішній досвід видіння дзеркала з десятого розділу, а також будучи просвітленими розпечатаним розумінням Даниїла дванадцятого, вони мають проголошувати вістку про людський бунт. Вістка про людський бунт представлена книгами Даниїла й Об'явлення, і вістка про бунт уміщена в пророчу структуру царств біблійного пророцтва, викладену в книзі Даниїла. Пророча символіка свідчення про людський бунт у книзі Даниїла повно представлена в одинадцятому розділі. Одинадцятий розділ є історією, що починається при завершенні Вавилону і на початку Мідо-Персії. Отже, він починається зі смертельної рани Вавилону, яка є прообразом смертельної рани папства у 1798 році. Коли смертельна рана папства буде зцілена при близькому недільному законі, воно стане головою потрійного союзу дракона, звіра і фальшивого пророка. Тоді воно є тією жінкою, що сидить на звірі, в Об'явленні сімнадцятому, і на чолі тієї жінки написано: Великий Вавилон. При близькому недільному законі зцілюється смертельна рана як Вавилону, так і папства.

Людський бунт, представлений від часу Вавилону аж до кінця світу, є основою книги Даниїла, а одинадцятий розділ є зовнішньою пророчою звісткою, що хронікує цей бунт останніх днів. Те свідчення бунту, що міститься в одинадцятому розділі, узгоджується з останніми шістьма віршами цього розділу й перебуває в їхніх межах. Останні шість віршів є звісткою про людський бунт, і ці останні шість віршів представлені через приховану історію сорокового вірша й у її межах. Таким чином книга Даниїла зводиться до одного розділу, який, своєю чергою, зводиться до шести віршів того самого розділу, а вони, своєю чергою, зводяться до прихованої історії останньої половини одного вірша.

Одинадцятий розділ являє собою тринадцяту літеру, якій передує перша, а за якою йде остання літера єврейської абетки, і перша та остання завжди є тими самими. Перший розділ визначає відокремлення мудрих від немудрих у видінні дзеркала, а останній розділ визначає відокремлення мудрих від немудрих при розпечатуванні. Натхнення повідомляє нам, що запечатування ста сорока чотирьох тисяч є «утвердженням у правді як інтелектуально, так і духовно». Десятый розділ визначає запечатування ста сорока чотирьох тисяч духовно, а дванадцятий показує його інтелектуальний бік. Десятый розділ визначає три доторки і три взаємодії з небесними істотами. Дванадцятий розділ визначає триступеневе очищення мудрих, що звершується через зростання інтелектуальної пророчої істини, як «очищені, убілені й переплавлені». Так само, як десятый розділ має два символи трьох — три доторки і три небесні зустрічі, — дванадцятий розділ має триступеневий процес випробування, а також три пророцтва про час.

Три небесні зустрічі десятого розділу несуть печать істини, бо першою і останньою небесною істотою, яка взаємодіяла з Даниїлом, був ангел Гавриїл, а середньою істотою — Михаїл. Три ангели, але Христос був ангелом на другому етапі. Три доторки являють собою поступове, триступеневе наділення Даниїла силою. У цьому уривку Даниїл тричі ототожнює видіння задзеркалля, і, роблячи це, він уміщує три видіння задзеркалля в межі семи згадок про видіння *mareh* у десятому розділі. Двічі єврейське слово *mareh*

перекладається як «зовнішній вигляд», і двічі — як «видіння», а ще тричі воно перекладається як «видіння». «Три інші рази» — це не mareh, це жіноча форма слова mareh, тобто marah. У десятому розділі є три доторки поступового наділення силою, три небесні зустрічі, що несуть печать істини, і три видіння задзеркалля, які є частиною семи згадок про явлення Христа.

Поява

Ті два випадки, коли *mareh* перекладається як «appearance», відповідають двом випадкам, коли воно перекладається як «vision». Разом вони визначають Христа як символ, що з'являється як дороговказ в пророчій історії. У десятому розділі Об'явлення ангел сходить і ставить одну ногу на землю, а другу — на море. Сестра Вайт повідомляє нам, що цей ангел був «не меншою особою, ніж Ісус Христос». Ангел з Об'явлення 10 є «appearance» Христа в пророчій історії. У тринадцятому вірші восьмого розділу Даниїла Він з'являється як Палмоні, а починаючи з п'ятого розділу Об'явлення Він постає як Лев із племені Юдиного. Даниїл представляє тих, хто житиме в останні дні й слідуватиме за пророчими з'явленнями Христа, куди б Він не пішов. Якщо вони будуть вірні в цьому, їх буде приведено до видіння дзеркала, звідки невірні втікають.

Триступеневе очищення дванадцятого розділу, що ґрунтується на розумінні знання, яке примножується, коли пророцтво розпечатане, супроводжується трьома «пророцтвами про час», які являють собою три окремі сповнення для кожного з трьох віршів. Тисяча двісті шістдесят років сьомого вірша, тисяча двісті дев'яносто років одинадцятого вірша та тисяча триста тридцять п'ять років дванадцятого вірша вказують на три вірші, кожен з яких містить пророцтво про час, що сповнилося в історії, а згодом було визнане міллеритами як історичне підтвердження звістки, яку вони проголошували. Передбачення у вірші, історичне сповнення та міллеритське застосування цієї історії свідчать про сповнення цих трьох пророцтв в останні дні. Але міллеритське застосування часу вже більше не є чинним, тому часові посилання у цих віршах слід застосовувати як символи, а не як час. Символізм устанавлюється у цих віршах через застосування самого вірша, сповнення вірша в історії та міллеритське викладення звістки.

Хронологія людського бунту в одинадцятому розділі переплетена союзами, договорами та завітами. Людські завіти, представлені в історії одинадцятого розділу, протиставляються Божественному Завіту.

«В останні дні історії цієї землі Божий завіт із Його народом, який дотримується Його заповідей, має бути відновлений». Review and Herald, February 26, 1914.

Рим закладає все видіння, і коли в одинадцятому розділі вперше згадується папський Рим, його ототожнено як «тих, що покинули святий завіт». Внутрішня лінія в Даниїла одинадцятому, яка також є внутрішньою лінією в прихованій історії сорокового вірша, представляє тих, хто в останні дні входить у завіт із Богом, а зовнішня лінія визначає тих, хто покидає саме цей завіт. Ілюструючи клас тих, хто не отримає користі від зростання знання в останні дні, їхня зовнішня історія вплетена в пророчу нитку порушених людських

договорів.

У внутрішню лінію ста сорока чотирьох тисяч уплетено численні символи та ілюстрації завітних взаємин Бога з Його останнім-денним народом-останком. Символ числа «одинадцять» є однією з цих істин, і те, що одинадцятий вірш одинадцятого розділу визначає зовнішнє й внутрішнє видіння останніх днів, підкреслюється тим, що Ісаєя в одинадцятому розділі, в одинадцятому вірші, окреслює мету й працю Божого завітного народу останніх днів.

І станеться того дня, що Господь удруге простягне Свою руку, щоб повернути Собі решту Свого народу, яка зостанеться, з Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шинару, і з Хамату, і з островів моря. Ісаєя 11:11.

Розсіяння

В останні дні останок Божого народу буде двічі розпорошений, потребуючи зібрання. Сьомий вірш дванадцятого розділу Даниїла вказує на розпорошення Божого народу в останні дні, тим самим представляючи тисячу двісті шістьдесят днів як символ розпорошення.

І я почув мужа, одягненого в льняну одежу, що був над водами ріки: він підняв свою правицю та свою лівицю до неба і поклявся Тим, Хто живе повіки, що це буде на час, часи й півчасу; і коли він доконає розпорошити силу святого народу, усі ці речі звершаться. Даниїла 12:7.

Двоє свідків були розпорошені в одинадцятому розділі Об'явлення після того, як дали своє свідчення.

І коли вони закінчать своє свідчення, звір, що виходить із безодні, учинить із ними війну, і переможе їх, і вб'є їх. І трупи їхні лежатимуть на вулиці великого міста, що духовно зветься Содом і Єгипет, де й Господь наш був розп'ятий. І люди з народів, і племен, і мов, і поган дивитимуться на трупи їхні три дні й пів, і не дозволять покласти трупи їхні до гробів. І ті, що живуть на землі, радітимуть через них, і веселитимуться, і надсилатимуть дари один одному, бо ці два пророки мучили тих, що живуть на землі. Об'явлення 11:7–10.

У наступному вірші, вірші одинадцятому, два свідки воскресають після своєї смерті на вулиці Содому та Єгипту. Та сама смерть зображена Єзекіїлем як долина розкиданих, мертвих, сухих кісток. Два свідки являють собою республіканський і протестантський роги, які були вбиті у 2020 році. Протестантський ріг помер через своє хибне передбачення щодо 18 липня 2020 року, а республіканський ріг помер через вкрадені вибори 2020 року. Ісаєя визначає, що коли свідки воскресають, що він ототожнює з другим зібранням, ці свідки стають знаменом, яке збирає працівників одинадцятої години.

І станеться того дня, що корінь Єссеїв, який стоятиме як знамено для народів, — до нього звернуться язичники; і спокій його буде славний. І станеться того дня, що Господь удруге простягне руку Свою, щоб повернути останок народу Свого, який залишиться, з

Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шинару, і з Хамату, і з островів морських. І підійме Він знамено для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і розсіяних Юди згромадить із чотирьох кінців землі. Ісаїя 11:10–12.

Коли Господь простягає Свою руку вдруге, щоб зібрати, Він збирає «вигнанців Ізраїля». «Вигнанці Ізраїля» стають знаменом для язичників, і з цієї причини вони мусять бути вигнані, перш ніж будуть зібрані. Вони були вигнані в Єзекіїлеву долину мертвих кісток і, будши одного разу вбиті, лежали на вулиці, де й Господь наш був розп'ятий, тоді як інший клас радів.

Послухайте слово Господнє, ви, що тремтите перед Його словом; ваші брати, що ненавиділи вас, що виганяли вас заради Мого Імені, казали: «Нехай Господь прославиться»; але Він з'явиться вам на радість, а вони будуть засоромлені. Ісаї 66:5.

Ті, що тремтять перед Божим Словом, будуть вигнані своїми братами, які зненавиділи їх. Єремія вказує, що станеться з братами, які зненавиділи знамено.

Тому так говорить Господь: Ось, Я наведу на них лихо, від якого вони не зможуть утекти; і хоч вони звиватимуть до Мене, Я не вислухаю їх. Єремії 11:11.

Контекстом одинадцятого вірша є Божий завіт, і всі пророки звертаються до останніх днів, тому завіт, про який ідеться, — це відновлення завіту зі ста сорока чотирма тисячами.

Слово, що надійшло до Єремії від Господа, таке: Послухайте слів цього завіту й промовляйте до мужів Юди та до мешканців Єрусалима; і скажи їм: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Проклятий той чоловік, що не слухається слів цього завіту, який Я заповів вашим батькам того дня, коли вивів їх з єгипетського краю, з залізної печі, кажучи: Слухайтеся голосу Мого й виконуйте їх, згідно з усім, що Я вам заповідаю; і будете Моїм народом, а Я буду вашим Богом, щоб Я здійснив клятву, якою присягнувся вашим батькам, дати їм край, що тече молоком та медом, як воно є цього дня. І відповів я та й сказав: Амінь, Господи.

І сказав мені Господь: Проголоси всі ці слова в містах Юди та на вулицях Єрусалима, кажучи: Почуйте слова цього завіту й виконуйте їх. Бо Я ревно застерігав ваших батьків від того дня, коли Я вивів їх із Єгипетського краю, і аж до цього дня, встаючи рано й застерігаючи, кажучи: Слухайтеся голосу Мого. Та вони не послухали й не прихилили свого вуха, але кожен ходив за впертістю свого злого серця. Тому Я наведу на них усі слова цього завіту, який Я звелів їм виконувати, та вони не виконували.

І сказав мені Господь: Змову виявлено між мужами Юди та між мешканцями Єрусалима. Вони повернулися до беззаконь своїх прабатьків, які відмовилися слухати Мої слова; і пішли за іншими богами, щоб служити їм. Дім Ізраїлів і дім Юдин порушили Мій заповіт, що Я уклав з їхніми батьками. Тому так говорить Господь: Ось, Я наведу на них лихо, від якого вони не зможуть утекти; і хоч вони й будуть кликати до Мене, Я не вислухаю їх. Єремії 11:1–11.

Тему суду над лаодикійським адвентизмом сьомого дня, яку визначає Єремія, Єзекіїль повторює в одинадцятому розділі, вірші одинадцятому.

Це місто не буде вам казаном, і ви не будете м'ясом посеред нього; але Я судитиму вас на межі Ізраїлю. Єзекіїля 11:11.

Натхнення безпосередньо ототожнює запечатування з дев'ятого розділу книги Єзекіїля з тим самим запечатуванням ста сорока чотирьох тисяч у сьомому розділі Об'явлення. Одинадцятий вірш одинадцятого розділу є лише продовженням послідовної оповіді Єзекіїля про суд над Церквою адвентистів сьомого дня, яку сестра Вайт ототожнює з Єрусалимом із дев'ятого розділу книги Єзекіїля. Ті, хто не одержали печаті, у видінні розділів дев'ятого—одинадцятого зазнають суду й знищуються.

Видіння 9/11 у книзі Єзекіїля ототожнює невірних із тими, кого виводять за межі Єрусалима на суд, тим самим вказуючи на остаточне відокремлення тих, хто сповідує себе останньою церквою, зображеною в книзі Об'явлення. Символ «одинадцять, одинадцять» є символом завіту, в який сто сорок чотири тисячі вступають із Богом. У складенні ці числа становлять двадцять два, що є десятою частиною двохсот двадцяти — одного із символів поєднання Божества з людством.

Двісті двадцять років між 677 і 457 роками до Р. Х. поєднують Даниїлове пророцтво про дві тисячі триста днів із часовим пророцтвом Мойсея про сім часів. Багато що в цих двохстах двадцяти роках можна розпізнати як символ діла примирення, яке почалося тоді, коли ці два пророцтва зійшлися разом у 1844 році. Багато що можна викласти й про те, що символічно означає число двадцять два як десятина від двохсот двадцяти, так само як і у випадку з числом одинадцять. Те, що я бажаю тут визначити, — це співвідношення між одинадцятьма і двадцятьма двома.

Ми продовжимо ці думки в наступній статті.